

175 ANS DE L'EFA

Εn ce mois de septembre 2021, l'École française d'Athènes fête ses 175 ans. Par cet anniversaire, l'École partage avec la Grèce la commémoration du bicentenaire de l'indépendance grecque (1821-2021), car c'est dans le contexte de la construction du nouvel État grec qu'est décidée, en 1846, la fondation de l'École française d'Athènes : premier établissement de recherche étranger à s'y implanter, elle a pour mission d'explorer les sites antiques en même temps que la Grèce contemporaine. Ce sont donc 175 ans d'amitié franco-hellénique que nous célébrons, 175 ans de partenariats de recherche qui nous ont menés de Délos à Delphes, de Thasos à Malia, d'Argos à Philippos, mais aussi à Chypre, en Albanie, dans les Balkans, et pour un temps en Asie mineure, pour des explorations archéologiques mais aussi pour des missions d'études et de recherches dans tous les domaines des sciences humaines et sociales.

Το Σεπτέμβριο 2021, η Γαλλική Σχολή Αθηνών γιορτάζει τα 175 της χρόνια. Με αυτή την επέτειο, η Σχολή συμμετέχει στο πλευρό της Ελλάδας στους εορτασμούς για τα διακόσια χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση (1821-2021), καθώς στο πλαίσιο οικοδόμησης του νέου ελληνικού κράτους αποφασίστηκε η ίδρυση της Γαλλικής Σχολής Αθηνών το 1846. Είναι το πρώτο ξένο ερευνητικό ίδρυμα που εγκαθίσταται στη χώρα, με σκοπό να εξερευνήσει τις αρχαίες τοποθεσίες, αλλά και τη σύγχρονη Ελλάδα. Γιορτάζουμε, λοιπόν, 175 χρόνια ελληνογαλλικής φιλίας, 175 χρόνια ερευνητικής συνεργασίας που μας οδήγησαν από τη Δήλο στους Δελφούς, από τη Θάσο στα Μάλια, από το Άργος στους Φιλίππους, αλλά και στην Κύπρο, στην Αλβανία, στα Βαλκάνια και για μια εποχή στη Μικρά Ασία, με στόχο τις αρχαιολογικές εξερευνήσεις, αλλά και τη διερεύνηση και μελέτη σε όλους τους τομείς των κοινωνικών και ανθρωπιστικών επιστημών.

Le concert qui nous réunit ce 22 septembre est conçu comme une expérience musicale et sensorielle, celle de la rencontre entre la tradition musicale européenne du XIXe siècle et la musique populaire qui a traversé les siècles : une histoire de transmissions croisées, si représentative de ce qu'est aussi, dans tous ses registres, notre mission de recherche.

Cette soirée est accompagnée d'une exposition de photographies présentée dans les jardins de l'École : elle retrace les activités de cette communauté scientifique qui, dès ses débuts, a partagé la vie des Athéniens.

Un hommage, surtout, à notre pays d'accueil ou, comme le dit la stèle de fondation de l'École française d'Athènes, « par reconnaissance pour la Grèce antique et par amitié pour la Grèce moderne ».

Η συναυλία που θα παρακολουθήσουμε στις 22 Σεπτεμβρίου φιλοδοξεί να αποτελέσει μουσική και αισθητική εμπειρία, συνάντηση μεταξύ της μουσικής παράδοσης της Ευρώπης του 19ου αιώνα και της λαϊκής μουσικής που διέσχισε τους αιώνες: μια ιστορία αμοιβαίων ανταλλαγών, η οποία αντικατοπτρίζει σε όλα τα επίπεδα και το δικό μας ερευνητικό έργο.

Η εορταστική βραδιά στον κήπο της Σχολής συμπληρώνεται από μια έκθεση φωτογραφίας, η οποία ανιχνεύει τη διαδρομή της επιστημονικής μας κοινότητας που από την αρχή μοιράστηκε τη ζωή των Αθηναίων.

Μια εορταστική βραδιά για να αποδώσουμε τιμές στη χώρα υποδοχής μας ή, όπως αναγράφεται στην ιδρυτική επιγραφή της Γαλλικής Σχολής Αθηνών, «από αναγνώριση για την Αρχαία Ελλάδα και από φιλία για τη Σύγχρονη Ελλάδα».

Véronique Chankowski, directrice de l'EFA, Διευθύντρια ΓΣΑ

Paru en 1824-1825, au moment de la lutte pour l'indépendance grecque et de la montée du philhellénisme en Europe, le recueil de Claude Fauriel *Chants populaires de la Grèce moderne* connaît un succès retentissant. Pour la première fois, les chansons populaires, notamment celles sur la vie des Klephtes, acquièrent une identité nationale et une valeur artistique, deviennent le miroir de l'âme du peuple, exaltent, enfin, le caractère héroïque des Grecs en pleine révolte.

C'est à cette musique klephtique et plus généralement démotique que les Français sont de fait confrontés, à leur arrivée à Athènes ou pendant leurs missions de terrain pour le compte de l'École française d'Athènes. De transmission orale, fondées sur l'improvisation vocale et souvent interprétées en plein air, ces chansons sont bien éloignées de la musique de

Το 1824-1825, εν μέσω του πολέμου της ελληνικής ανεξαρτησίας και της ανόδου του φιλελληνισμού στην Ευρώπη, κυκλοφορεί η συλλογή του Κλωντ Φωριέλ *Ελληνικά δημοτικά τραγούδια* και γνωρίζει μεγάλη επιτυχία. Για πρώτη φορά, τα δημοτικά τραγούδια, και ιδιαίτερα όσα αναφέρονται στη ζωή των Κλεφτών, αποκτούν εθνική ταυτότητα και καλλιτεχνική αξία, γίνονται ο καθρέφτης της ψυχής του λαού και εξαίρουν τον ηρωικό χαρακτήρα των επαναστατημένων Ελλήνων.

Όταν οι Γάλλοι φτάνουν στην Αθήνα ή δραστηριοποιούνται στα πεδία έρευνας της Γαλλικής Σχολής Αθηνών, η μουσική με την οποία έρχονται σε επαφή είναι τα κλέφτικα, και γενικότερα τα δημοτικά τραγούδια. Πρόκειται για εμπειρία πολύ διαφορετική από τη μουσική του σαλονιού της δικής τους κουλτούρας και παιδείας: τα τραγούδια αυτά διαδίδονται προφορικά,

salon qui fait partie de leur culture et éducation. Cette même musique est d'ailleurs jouée en Grèce : Beethoven est apprécié par la bonne société du XIXe siècle et Camille Saint-Saëns reçoit les honneurs lors de sa venue à Athènes en 1920. Les contacts entre les musiciens d'Europe occidentale et le Conservatoire d'Athènes sont intenses, comme en témoigne par exemple le parcours du compositeur belge Armand Marsick. Dans le même temps, la musique klephtique, bien que très chargée symboliquement, reste peu étudiée.

Le contraste entre ces différentes cultures géographiques, sociales et esthétiques est saisissant. Le concert organisé pour fêter les 175 ans de l'EFA vous invite à revivre cette expérience de rapprochement et d'étrangeté, un paradoxe propre au caractère insaisissable de la musique.

Βασίζονται στον φωνητικό αυτοσχεδιασμό, εκτελούνται σε υπαίθριους χώρους. Βέβαια, η μουσική του σαλονιού παίζεται ήδη στην Ελλάδα: η καλή κοινωνία του 19^{ου} αιώνα εκτιμά τον Μπετόβεν και υποδέχεται με τιμές τον Καμίγ Σαιν-Σανς στην Αθήνα το 1920. Μουσικοί της Δυτικής Ευρώπης έχουν τακτικές επαφές με το Ωδείο Αθηνών, όπως μαρτυρά ο περίπλους του Βέλγου συνθέτη Αρμάν Μαρσίκ. Αντιθέτως, τα κλέφτικα τραγούδια, παρότι συμβολικά φορτισμένα, δεν έχουν παρά ελάχιστα μελετηθεί την εποχή αυτή.

Η αντίθεση ανάμεσα στις γεωγραφικές, κοινωνικές και αισθητικές διαφορές στην κουλτούρα είναι εντυπωσιακή. Η συναυλία για τον εορτασμό των 175 χρόνων της Γαλλικής Σχολής Αθηνών σας προσκαλεί να ξαναζήσετε αυτή την εμπειρία οικειότητας και αποξένωσης μαζί, αυτό το παράδοξο που είναι συνυφασμένο με τον άυλο χαρακτήρα της μουσικής.

Comité d'organisation | Διοργάνωση:

- ☉ Panagiota Anagnostou
- ☉ Véronique Chankowski
- ☉ Georges Kokkonis
- ☉ Florence Lab-Duroy

Programme de la soirée

🕒 19h30 : discours de bienvenue

20h : concert, 1ere partie

Ludwig van Beethoven, *Sonate pour piano et violon n°9, « à Kreutzer »* (1803)

- Adagio sostenuto
- Andante
- Presto

Chansons klephtiques

- *Quand tu iras, mon oiseau, vers la Morée*
- *Grande complainte retentit*
- *La femme de Tzavelas*
- *Vous, montagnes de Grevena* (tsamikos)

🕒 21h : dîner dans les jardins de l'École

🕒 22h : concert, 2e partie

Chansons klephtiques

- *Je suis passé hier soir à cheval*
- *Dans le centre de Kalavryta*
- *Trois généraux se sont mis en route*
- *Comme brille le soleil de mai* (tsamikos)
- *Voulez-vous entendre des pleurs ?*
- *Youssouf le noir* (tsamikos)
- *La mère de Kitsos* (syrtos)
- *Tataris* (le messenger)

Camille Saint-Saëns, *Sonate n°1 en ré mineur op.75* (1885)

- Allegro agitato – Adagio
- Allegro moderato - Allegro molto

Πρόγραμμα

🕒 7:30 μ.μ.: Χαιρετισμός

🕒 8 μ.μ.: Συναυλία, μέρος 1ο

Λούντβιχ βαν Μπετόβεν, *Σονάτα για πιάνο και βιολί, αρ.9 «στον Κρόιτσερ»* (1803)

- Adagio sostenuto
- Andante
- Presto

Κλέφτικα

- *Σαν πας πουλί μ' κατ' το Μοριά*
- *Θρήνος μεγάλος έγινε*
- *Τζαβέλαινα*
- *Εσείς βουνά των Γρεβενών* (τσάμικο)

🕒 9 μ.μ.: Δείπνο στον κήπο της Σχολής

🕒 10 μ.μ.: Συναυλία, μέρος 2ο

Κλέφτικα

- *Εψές καβάλα διάβαινα*
- *Στη μέση στα Καλάβρυτα*
- *Τρεις στρατηγοί ξεκίνησαν*
- *Πως λάμπει ο ήλιος του μαγιού* (τσάμικο)
- *Θέλ' τε ν' ακούστε κλάματα*
- *Γιουσούφ αράπης* (τσάμικο)
- *Του Κίτσου η μάνα* (συρτό)
- *Τάταρης*

Καμίγ Σαιν-Σανς, *Σονάτα αρ.1 για βιολί και πιάνο σε ρε ελάσσονα, op.75* (1885)

- Allegro agitato – Adagio
- Allegro moderato - Allegro molto

Port du masque obligatoire

Υποχρεωτική χρήση μάσκας

Les musiciens

Francis Duroy (violon)

Soliste de l'Orchestre de l'Opéra National de Lyon sous la direction de John Eliot Gardiner et Kent Nagano dès 1986 puis Violon Solo de l'Orchestre National de Lyon sous la direction d'Emmanuel Krivine (1989-91), Francis Duroy mène une carrière de concertiste qui le conduit sur tous les continents depuis 1992. Il se produit comme soliste avec de nombreux orchestres : Orchestre Philharmonique de Dnipropetrovsk et Orchestre Philharmonique de Kiev (Ukraine), Orchestre Symphonique de Pohang (Corée), Orchestre Symphonique d'État de Mexico, Orchestre Symphonique de San Luis Potosi et Orchestre Symphonique d'Aguascalientes (Mexique), Orchestre Symphonique de Ribeirao Preto (Brésil), Orchestre Ico Magna Grecia (Italie), Orchestre Philharmonique de Baden Baden, Orchestre d'État de Roumanie, Orchestre de l'Opéra National de Lyon, Orchestre Lyrique Région Avignon Provence...

Il est invité de nombreux festivals et salles prestigieuses : au Japon (Kioi Hall à Tokyo, Shirakawa Hall à Nagoya, NHK Hall à Osaka, Kyoto Center Hall à Kyoto...), en Corée, aux États-Unis (Carnegie Hall à New York, Black Man Hall à Boston, San Antonio...), au Rudolfinum de Prague, en Norvège (Grieg in Bergen), en Macédoine à Ohrid Summer Festival, en Slovénie (Festival de Ljubljana), en Italie (Serate Musicali à Brescia, Musica in Irpinia à Naples, Festival de Catania, Taranto...) ainsi qu'en France (Théâtre des Champs Elysées à Paris, Saoû chante Mozart, Festival de musique de chambre de Paris, Musicalta à Rouffach, Festival de Montpellier...). Francis Duroy est également professeur au conservatoire (CRR) de Lyon, invité à donner *des master class* en Asie (Japon et Corée) et en Europe et jury de concours internationaux. Il est fondateur et directeur artistique de Musicalta depuis 1993.

Francis Duroy a étudié le violon, le piano, le cor et l'écriture au conservatoire (CRR) de Saint-Maur puis le violon à Bruxelles auprès de Maurice Raskin et au conservatoire supérieur (CNSMD) de Lyon avec Veda Reynolds et au Banff Centre School of Fine Arts (Canada). Il s'est perfectionné auprès de grands maîtres tels que les violonistes Zoltan Szekely et Ivry Gitlis, l'altiste Rafaël Hillyer, le violoncelliste Anner Bylisma et le pianiste Menahem Pressler.

Francis Duroy (βιολί)

Ο Francis Duroy υπήρξε σολίστ της Ορχήστρας της Εθνικής Όπερας της Λυών υπό τη διεύθυνση των John Eliot Gardiner και Kent Nagano από το 1986, και στη συνέχεια σόλο βιολί της Εθνικής Ορχήστρας της Λυών υπό τη διεύθυνση του Emmanuel Krivine (1989-91), ενώ από το 1992, λαμβάνει μέρος σε συναυλίες σε όλες τις ηπείρους. Συμμετέχει ως σολίστ σε πολλές ορχήστρες: τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Ντινπροπετρόφσκ και τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Κιέβου (Ουκρανία), τη Συμφωνική Ορχήστρα του Ποχάνγκ (Νότιος Κορέα), την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα του Μεξικού, τη Συμφωνική Ορχήστρα του Σαν Λουίς Ποτοσί και τη Συμφωνική Ορχήστρα της Αγουασκαλιέντες (Μεξικό), τη Συμφωνική Ορχήστρα του Ριμπεράο Πρέτο (Βραζιλία), την Ορχήστρα «Ico Magna Grecia» (Ιταλία), τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Μπάντεν-Μπάντεν, την Εθνική Ορχήστρα της Ρουμανίας, την Ορχήστρα της Εθνικής Όπερας της Λυών, τη Λυρική Ορχήστρα Αβινιόν Προβηγκίας κ.ά.

Έχει προσκληθεί σε πολλά φεστιβάλ και σημαντικές αίθουσες: στην Ιαπωνία (Kioi Hall του Τόκιο, Shirakawa Hall της Ναγκόγια, NHK Hall της Οσάκα, Kyoto Center Hall του Κιότο), στην Κορέα, στις Ηνωμένες Πολιτείες (Carnegie Hall της Νέας Υόρκης, Black Man Hall της Βοστώνης, Σαν Αντόνιο), στο Rudolfinum της Πράγας, στη Νορβηγία (Φεστιβάλ Grieg in Bergen), στη Βόρεια Μακεδονία (Ohrid Summer Festival), στη Σλοβενία (Φεστιβάλ της Λιουμπλιάνας), στην Ιταλία (Serate Musicali της Μπρέσια, Musica in Irpinia της Νάπολης, Φεστιβάλ της Κατάνιας, στον Τάραντα), καθώς και στη Γαλλία (Théâtre des Champs Elysées του Παρισιού, Saoû chante Mozart, Φεστιβάλ μουσικής δωματίου του Παρισιού, Musicalta του Ρουφάκ, Φεστιβάλ του Μονπελιέ).

Ο Francis Duroy διδάσκει στο Ωδείο (CRR) της Λυών, έχει δώσει μαθήματα *master class* στην Ασία (Ιαπωνία και Κορέα) και στην Ευρώπη, και έχει λάβει μέρος σε επιτροπές διεθνών διαγωνισμών. Από το 1993, είναι ιδρυτής και καλλιτεχνικός διευθυντής της Musicalta.

Ο Francis Duroy σπούδασε βιολί, πιάνο, κόρνο και θεωρητικά στο Ωδείο (CRR) του Saint-Maur, βιολί στις Βρυξέλλες με τον Maurice Raskin, στο Ανώτατο Ωδείο (CNSMD) της Λυών με τη Veda Reynolds et στο Banff Centre School of Fine Arts (Καναδάς). Τελειοποίησε την τεχνική του δίπλα σε μεγάλους μουσικούς, όπως τους βιολιστές Zoltan Szekely και Ivry Gitlis, τον Rafaël Hillyer (άλτο), τον βιολοντελίστα Anner Bylisma και τον πιανίστα Menahem Pressler.

Οι μουσικοί

Carine Zarifian (piano)

Carine Zarifian se produit en soliste avec orchestre et interprète notamment le concerto de Rachmaninov, « Modifications » de Michael Jarell, le concerto de Beethoven, de Ravel... Elle interprète la musique de son temps et joue les œuvres de Dusapin, Manoury, Renaud de Putter, Karol Beffa et Sébastien Hefti, Maurice Ohana, George Crumb, Gilbert Amy, Steve Reich, Bernard De Vienne, Benoît Menut ...

Carine Zarifian a collaboré avec l'Ensemble Accroche-Note et l'ensemble Musicavanti, et participe à de nombreuses créations dans différents festivals : Printemps français en Ukraine, Uzbekistan Tashkent, Stockholm New Music 2008, Rome Villa Médicis, festival Nuova Consonanza, Universités américaines de Syracuse et Cornell, et « Paris de la Musique » Salle Gaveau, Festival Musica de Strasbourg, Festival de Prades ...

Elle collabore à de nombreux projets croisant théâtre, danse, littérature, chant : spectacle de Bob Wilson « Relative Light », « Voyage d'Hiver » de Franz Schubert avec Michel Hermon, « Conversations Musicales » avec Déborah Growald et l'actrice Juliana Carneiro da Cunha, récital romantique et sonate à Kreutzer avec la comédienne Marie-Christine Barrault et le violoniste Francis Duroy.

Passionnée par l'enseignement, Carine Zarifian enseigne dans de nombreuses académies et conservatoires.

Elle a étudié le piano avec Pierre Barbizet au conservatoire (CRR) de Marseille et avec Carlos Roqué Alsina au conservatoire supérieur (CNSMD) de Lyon. Elle a remporté le Second Prix au Concours International de Musique du XXe siècle de Sitges en Espagne, ainsi qu'un Prix Spécial de Musique Catalane en 1993.

Carine Zarifian (πιάνο)

Η Carine Zarifian εμφανίζεται ως σολίστ σε ορχήστρα και εκτελεί έργα όπως το κονσέρτο του Ραχμάνινοφ, το «Modifications» του Michael Jarell, το κονσέρτο του Μπετόβεν, του Ραβέλ. Εκτελεί τη μουσική της εποχής της και παρουσιάζει έργα των Dusapin, Manoury, Renaud de Putter, Karol Beffa και Sébastien Hefti, Maurice Ohana, George Crumb, Gilbert Amy, Steve Reich, Bernard De Vienne, Benoît Menut.

Η Carine Zarifian συνεργάστηκε με το Σύνολο Accroche-Note και το Σύνολο Musicavanti και συμμετείχε σε πολλές πρωτότυπες δημιουργίες σε φεστιβάλ όπως στη Γαλλική Άνοιξη της Ουκρανίας, στο Uzbekistan Tashkent, στο Stockholm New Music 2008, στο Rome Villa Médicis, στο Φεστιβάλ Nuova Consonanza, στα Αμερικανικά Πανεπιστήμια Syracuse και Cornell, και στο «Παρίσι της Μουσικής» στην αίθουσα Γανσαυ, στο Φεστιβάλ Musica του Στρασβούργου, στο Φεστιβάλ του Πραντ.

Συnergάζεται με πολλά σχήματα που αξιοποιούν το θέατρο, το χορό, τη λογοτεχνία, το τραγούδι: συμμετέχει στην παράσταση του Bob Wilson «Relative Light», στο «Χειμωνιάτικο ταξίδι» του Φραντς Σούμπερτ με τον Michel Hermon, στις «Conversations Musicales» με τη Déborah Growald και την ηθοποιό Juliana Carneiro da Cunha, στο ρομαντικό ρεσιτάλ και τη σονάτα στον Κρόιτσερ με την ηθοποιό Marie-Christine Barrault και το βιολιστή Francis Duroy. Παθιασμένη με τη διδασκαλία, η Carine Zarifian διδάσκει σε πολλές ακαδημίες και ωδεία.

Σπούδασε πιάνο με τον Pierre Barbizet στο Ωδείο (CRR) της Μασσαλίας και με τον Carlos Roqué Alsina στο Ανώτατο Ωδείο (CNSMD) της Λυών. Κέρδισε το Δεύτερο Βραβείο στο Διεθνή Διαγωνισμό Μουσικής του 20ού αιώνα του Σίγκες στην Ισπανία και Ειδικό Βραβείο Καταλανικής Μουσικής (1993).

Vassilis Papageorgiou (clarinette)

Vassilis Papageorgiou a commencé ses études de clarinette au Conservatoire Municipal de Ioannina, tout en interprétant des chansons démotiques « à l'oreille ». Il est diplômé du Département d'Études Musicales de l'Université d'Athènes et en musique byzantine. Sa rencontre avec Nikos Filippidis, Manos Achalinotopoulos et Alexandros Arkadopoulos le conduit à se concentrer exclusivement sur la clarinette populaire. Il commence sa carrière professionnelle sur scène en 2003, tout en poursuivant son apprentissage aux côtés de Thomas Chaligiannis et Stavros Kapsalis, et noue des relations avec Giorgos Diamantis et Grigoris Kapsalis. Professeur de musique dans le secondaire depuis 2008, il enseigne la clarinette traditionnelle à l'École de musique de Ioannina. En parallèle, il crée un groupe de musiciens qui se produit dans des fêtes, des mariages et diverses manifestations culturelles et il collabore régulièrement avec de grands chanteurs et instrumentistes d'Épire (Stavros et Grigoris Kapsalis, Antonis Kyritsis, Savvas Siatras, Giannis Papakostas).

Βασίλης Παπαγεωργίου (κλαρίνο)

Ο Βασίλης Παπαγεωργίου ξεκίνησε τις σπουδές κλαρινέτου στο Δημοτικό Ωδείο Ιωαννίνων παίζοντας παράλληλα δημοτικά με το «αυτί». Είναι απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του ΕΚΠΑ και διπλωματούχος βυζαντινής μουσικής. Εντούτοις, η γνωριμία του με τους Νίκο Φιλιππίδη, Μάνο Αχαλινοπούλο και Αλέξανδρο Αρκαδόπουλο τον οδηγεί αποκλειστικά στην ενασχόλησή του με το λαϊκό κλαρίνο. Από το 2003, ξεκινά η επαγγελματική του σταδιοδρομία στο πάλκο, έχοντας συγχρόνως άμεση σχέση μαθητείας με τους Θωμά Χαλιγιάννη και Σταύρο Καψάλη, ενώ παράλληλα έρχεται σε επαφή με τους Γιώργο Διαμάντη και Γρηγόρη Καψάλη. Από το 2008, ως εκπαιδευτικός Μέσης Εκπαίδευσης, διδάσκει παραδοσιακό κλαρίνο στο Μουσικό Σχολείο Ιωαννίνων. Την ίδια περίοδο, δημιουργεί δική του κομπανία παίζοντας σε γλέντια, γάμους, πανηγύρια και πολιτιστικές εκδηλώσεις, συνεργαζόμενος συχνά με πολλούς καταξιωμένους τραγουδιστές και οργανοπαίχτες της Ηπείρου (Σταύρος και Γρηγόρης Καψάλης, Αντώνης Κυρίτσος, Σάββας Σιάτρας, Γιάννης Παπακώστας).

Areti Ketime (chant)

Originaire de la région de Missolonghi, Areti Ketime se produit pour la première fois en public à l'âge de 12 ans, aux côtés de grands chanteurs (comme Giorgos Dalaras ou Glykeria), et surprend par sa virtuosité dans l'interprétation d'un répertoire de chansons démotiques exigeant. Sa carrière se poursuit avec des collaborations majeures aux côtés de solistes et d'interprètes réputés, faisant d'elle une artiste confirmée avant même d'atteindre l'âge adulte. Sa discographie étendue compte des disques personnels et en collaboration avec d'autres artistes. Ses capacités vocales et sa connaissance d'un répertoire exigeant font d'elle l'une des grandes interprètes contemporaines de la chanson démotique.

Αρετή Κετιμέ (τραγουίδι)

Η Αρετή Κετιμέ, με καταγωγή από την περιοχή του Μεσολογγίου, εμφανίστηκε δημόσια στην ηλικία των 12 ετών πλάι σε μεγάλους τραγουδιστές (Νταλάρας, Γλυκερία, κ.ά.), εκπλήσσοντας το κοινό με τις απρόσμενες δεξιοτεχνικές ικανότητες της στην απόδοση απαιτητικών ερμηνευτικά τραγουδιών από το ρεπερτόριο της δημοτικής μουσικής. Η πορεία της εξελίχθηκε με σπουδαίες συνεργασίες και εμφανίσεις πλάι σε καταξιωμένους σολίστες και ερμηνευτές, μέσα από τις οποίες ενλικιώθηκε, κατακτώντας από πολύ νωρίς την αναγνώριση και την επιτυχία. Η δισκογραφία της είναι μεγάλη, τόσο η προσωπική, όσο και οι συμμετοχές της στο πλευρό άλλων καλλιτεχνών. Χάρη στις μεγάλες της ικανότητες στην φωνητική ερμηνεία αλλά και την γνώση ενός απαιτητικού ρεπερτορίου, έχει πλέον καθιερωθεί ανάμεσα στις σύγχρονες ερμηνεύτριες του δημοτικού τραγουδιού.

Fotis Papazikos (chant)

Fotis Papazikos a étudié au Collège musical de Doliana et est diplômé du Conservatoire municipal de Ioannina (musique byzantine auprès de Nikolaos Karavidas et bouzouki auprès de Dinos Bouzanis). Son amour pour la musique démotique lui fait rejoindre le virtuose du laouto Christos Zotos, auprès duquel il fait ses premiers pas sur scène. Dès l'âge de 17 ans, il entame sa carrière professionnelle aux côtés de grands musiciens - comme Grigoris Kapsalis, Stavros Kapsalis, Labros Karafferis, Thomas Chaligiannis, Petroloukas Chalkias, Alexandros Arkadopoulos, Giorgos Kotsinis, Napoleon Zoubas, Antonis Kyritsis, Kostas Tzimas, Giannis Papakostas, Kostas Zoubas, Kostas Gerodimos et Panagiotis Lalezas - et participe à de nombreux enregistrements et concerts, en Grèce et à l'étranger, au titre de joueur du laouto ou de chanteur.

Φώτης Παπαζίκος (τραγουίδι)

Ο Φώτης Παπαζίκος, μετά από σπουδές στο Μουσικό Γυμνάσιο Δολιανών, στο Δημοτικό Ωδείο Ιωαννίνων (απόφοιτος σχολής βυζαντινής μουσικής με καθηγητή τον Νικόλαο Καραβίδα, απόφοιτος σχολής μπουζουκιού με καθηγητή τον Ντίνο Μπουζάνη) και μέσα από την αγάπη του για τη δημοτική μουσική, οδηγείται κοντά στον μεγάλο δεξιότεχνη του λαούτου Χρήστο Ζώτο, δίπλα στον οποίο μαθητεύει στο πάλκο. Από την ηλικία των 17 ετών, ξεκινάει την επαγγελματική του σταδιοδρομία μαζί με μεγάλους δεξιότεχνες: Γρηγόρη Καψάλη, Σταύρο Καψάλη, Λάμπρο Καραφέρη, Θωμά Χαλιγιάννη, Πετρολούκα Χαλκιά, Αλέξανδρο Αρκαδόπουλο, Γιώργο Κοτσίνη, Ναπολέοντα Ζούμπα, Αντώνη Κυρίτση, Κώστα Τζίμα, Γιάννη Παπακώστα, Κώστα Ζούμπα, Κώστα Γεροδήμο, Παναγιώτη Λάλεζα κ.ά. Έχει πολλές συμμετοχές σε εκδόσεις δίσκων αλλά και σε παραστάσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ως δεξιότεχνος τόσο στο λαούτο, όσο και στο τραγούδι.

Kostas Kostagiorgos (violon)

Kostas Kostagiorgos grandit dans une famille de musiciens (son arrière-grand-père était violoniste professionnel) et commence à étudier le violon en autodidacte à l'âge de 12 ans. Après une assez longue carrière au sein de groupes de rebetiko à Athènes, il rentre en Épire au début des années 1980 et rejoint la scène de la musique démotique, jouant aux côtés de clarinettes et de chanteurs réputés. Pendant 23 ans, il fait partie du groupe de Grigoris Kapsalis, grand joueur de clarinette. Auprès de Christos Zotos, virtuose du laouto, il acquiert une connaissance étendue du répertoire d'Épire et de Xiromero. Il participe à de nombreux enregistrements et collabore avec la majorité des grands clarinettes et chanteurs du répertoire démotique épirote.

Κώστας Κωσταγιώργος (βιολί)

Γόνος οικογένειας μουσικών (ο προπάππος του ήταν επαγγελματίας βιολιστής), ο Κώστας Κωσταγιώργος ξεκίνησε εντελώς εμπειρικά τη μελέτη του βιολιού στην ηλικία των 12 ετών. Ενώ έπαιξε αρκετά χρόνια με ρεμπέτικες κομπανίες στην Αθήνα, στις αρχές της δεκαετίας του '80, επέστρεψε στην Ήπειρο και δραστηριοποιήθηκε κυρίως στο δημοτικό τραγούδι συνεργαζόμενος με μεγάλους σολίστες του κλαρίνου και τραγουδιστές. Εντάχθηκε στην κομπανία του δεξιότεχνου του κλαρίνου Γρηγόρη Καψάλη δίπλα στον οποίο μαθήτευσε για 23 χρόνια. Κοντά στον Χρήστο Ζώτο, δεξιότεχνου του λαούτου, απέκτησε μεγάλη γνώση του ρεπερτορίου τόσο της Ηπείρου όσο και του Ήφρομερου. Έχει μεγάλη δισκογραφία και πολλές επαγγελματικές συνεργασίες με τους περισσότερους δεξιότεχνους στο κλαρίνο και το τραγούδι με έμφαση στο ηπειρώτικο δημοτικό τραγούδι.

Giannis Diamantis (laouto)

Né dans une famille de musiciens, Giannis Diamantis commence très tôt l'étude de la musique en suivant des cours de guitare classique au Conservatoire « Tsakalof » de Ioannina. À l'âge de 12 ans, il se tourne vers la musique démotique et suit les cours de guitare de Lefteris et Nikos Stergiou, ainsi que les cours de laouto de Christos Zotos. Deux ans plus tard, il commence sa carrière professionnelle, d'abord avec son père Giorgos Diamantis, puis avec des musiciens renommés, comme Napoleon Damos, Giannis Vassilopoulos, Kostas Aristopoulos, Vassilis Saleas, Alekos Kitsakis, Giannis Konstantinou ou encore Tasia Verra.

Γιάννης Διαμάντης (λαούτο)

Ο Γιάννης Διαμάντης, ως γόνος μουσικής οικογένειας, ξεκίνησε πολύ νωρίς να ασχολείται με τη μουσική μέσα από μαθήματα κλασικής κιθάρας στο Ωδείο «Τσακάλωφ» Ιωαννίνων. Αργότερα σε ηλικία 12 ετών, ασχολήθηκε με τη δημοτική μουσική παρακολουθώντας μαθήματα από τους Λευτέρη και Νίκο Στεργίου στην κιθάρα και μαθήματα λαούτου από τον Χρήστο Ζώτο. Μετά από δύο χρόνια, άρχισε να εργάζεται επαγγελματικά πλέον ξεκινώντας με τον πατέρα του Γιώργο Διαμάντη και συνεχίζοντας με πολλούς καταξιωμένους μουσικούς όπως οι Ναπολέων Δάμος, Γιάννης Βασιλόπουλος, Κώστας Αριστόπουλος, Βασίλης Σαλέας, Αλέκος Κιτσάκης, Γιάννης Κωνσταντίνου, Τασία Βέρρα και πολλοί άλλοι.

Kostas Meretakis (percussions)

Inspiré de l'héritage culturel de la Thrace de ses ancêtres et des traditions populaires des Balkans et de la Méditerranée orientale, Kostas Meretakis a créé son propre style. D'abord autodidacte, il suit ensuite des cours de percussions à l'École musicale de Pallini et auprès de grands virtuoses (V. Karipis, Z. Fresco, S. Yankoulov, H. Akatay, L. Yildirim). Il collabore avec de nombreux musiciens, solistes et chanteurs, en Grèce et à l'étranger. En 2001, il fonde avec d'autres musiciens le groupe TAKIM et, ensemble, ils enregistrent deux albums. Kostas Meretakis participe à de nombreux concerts en Grèce et à l'étranger et suit également une carrière de professeur de musique (Université d'Athènes, Musée des Instruments Populaires Grecs, etc.).

Κώστας Μερετάκης (κρουστά)

Ο Κώστας Μερετάκης διαμόρφωσε ένα προσωπικό ύφος, επηρεασμένος από την πολιτιστική κληρονομιά της θρακιάτικης καταγωγής του, καθώς και από τις λαϊκές παραδόσεις των Βαλκανίων και της Ανατολικής Μεσογείου. Αν και ξεκίνησε ως αυτοδίδακτος μουσικός, μελέτησε στη συνέχεια τα κρουστά τόσο στο Πειραματικό Μουσικό Σχολείο Παλλίνης, όσο και πλάι σε μεγάλους δεξιότεχνους (Β. Καρίπης, Ζ. Fresco, Σ. Yankoulov, Η. Akatay, Λ. Yildirim). Συνεργάστηκε με πάρα πολλούς καταξιωμένους σολίστες και τραγουδιστές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Από το 2001, είναι συνιδρυτής και βασικό μέλος των TAKIM, με τους οποίους έχει ηχογραφήσει δύο άλμπουμ και έχει συμμετάσχει σε πολυάριθμες εμφανίσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ενώ πλούσιο είναι και το εκπαιδευτικό του έργο (Πανεπιστήμιο Αθηνών, ΜΕΛΜΟΚΕ, κ.ά).

L'exposition

Conçue à partir de fonds d'archives photographiques et manuscrites, l'exposition « EFA 175 » est une évocation de la vie quotidienne des premières générations de membres scientifiques de l'École. La richesse de ces archives, tout particulièrement les fonds Mayence et Chamonard, ouvre de multiples perspectives, vers une histoire de l'École française d'Athènes et vers des programmes de recherche qui, à l'avenir, réexamineront plusieurs aspects de l'insertion des chercheurs français à Athènes et en Grèce. Ces photographies et ces lettres sont aussi le témoignage fervent de l'attachement continu de cette communauté de chercheurs à son pays d'accueil, et le reflet d'expériences vécues dans lesquelles peuvent se reconnaître bien des générations de membres de l'EFA.

Η έκθεση «EFA 175», βασισμένη στο φωτογραφικό αρχείο και το αρχείο εγγράφων της Γαλλικής Σχολής Αθηνών, μάς μεταφέρει στην καθημερινή ζωή των πρώτων επιστημονικών μελών της Σχολής. Αυτός ο αρχειακός πλούτος και, πιο συγκεκριμένα, οι συλλογές Mayence και Chamonard, ανοίγει ποικίλες προοπτικές για την ιστορία της Γαλλικής Σχολής Αθηνών, αλλά και για ερευνητικά προγράμματα τα οποία, μελλοντικά, θα επανεξετάσουν πολλές πτυχές της ενσωμάτωσης των Γάλλων ερευνητών στην Αθήνα και, ευρύτερα, στην Ελλάδα. Οι φωτογραφίες και οι επιστολές που παρουσιάζονται αποτελούν «ζωντανές» μαρτυρίες της διαρκούς σύνδεσης αυτής της κοινότητας επιστημόνων με τη χώρα υποδοχής τους και αποτυπώνουν εμπειρίες στις οποίες πολλές γενεές μελών της ΓΣΑ μπορούν να αναγνωρίσουν τον εαυτό τους.

Η έκθεση

Accès à la visite du lundi au vendredi, du 22 septembre 2021 au 26 novembre 2021, de 12h à 17h.

22 Σεπτεμβρίου – 26 Νοεμβρίου 2021, Δευτέρα έως Παρασκευή, 12:00 – 5:00 μ.μ.

Port du masque obligatoire

Υποχρεωτική χρήση μάσκας

L'exposition « EFA 175 » est organisée par l'École française d'Athènes, avec la collaboration du Musée L, musée universitaire de Louvain, Belgique, de la Direction de la Documentation de l'Université de Lorraine et de la Cinémathèque Centrale de l'enseignement public.

- ◌ Commissariat de l'exposition : Véronique Chankowski ◌ Coordination : Marie Stahl, Nolwenn Grémillet
- ◌ Recherches iconographiques : Kalliopi Christophi, Elpida Chairi
- ◌ Édition photo et vidéo : Eirini Miari ◌ Conception graphique : Anastasia Galati
- ◌ Traduction : Marioanna Louka ◌ Révision des textes grecs : Evangelia Trouki

Η έκθεση « EFA 175 » διοργανώνεται από τη Γαλλική Σχολή Αθηνών, με τη συνεργασία του Musée L, του Πανεπιστημιακού Μουσείου του Λουβαιν στο Βέλγιο, της Διεύθυνσης Τεκμηρίωσης του Πανεπιστημίου της Lorraine και της Κεντρικής Κινηματογραφικής Λέσχης της Δημόσιας Εκπαίδευσης.

- ◌ Επιμέλεια έκθεσης: Véronique Chankowski ◌ Συντονισμός: Marie Stahl, Nolwenn Grémillet
- ◌ Εικονογραφική έρευνα: Καλλιόπη Χριστοφή, Ελπίδα Χαίρη
- ◌ Επεξεργασία φωτογραφιών και βίντεο: Ειρήνη Μίαιρη ◌ Γραφιστικά: Αναστασία Γαλάτη
- ◌ Μετάφραση: Μαριωάννα Λουκά ◌ Επιμέλεια ελληνικών κειμένων: Ευαγγελία Τρούκη

SCAN HERE

Retrouvez d'autres informations sur :

www.efa.gr
#EFA175

efa
ÉCOLE FRANÇAISE D'ATHÈNES
ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

BSN Bibliothèque
Sorbonne Nouvelle

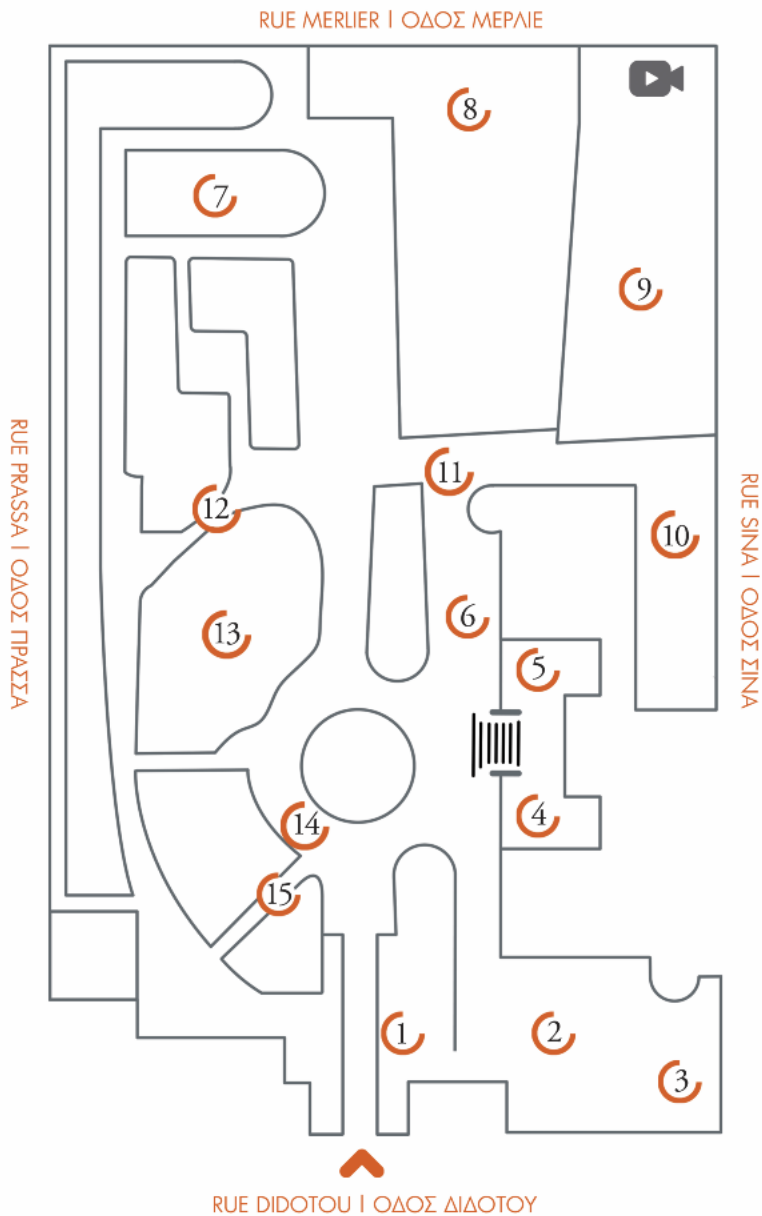
UNIVERSITÉ
DE LORRAINE | BIBLIOTHÈQUES
UNIVERSITAIRES

Musée universitaire de Louvain

1. EFA 175
 2. Premières impressions
 3. Transports et communications
 4. À Athènes
 5. Visites et cérémonies
 6. Guerres
 7. Déjeuner
 8. Tenues d'ici et d'ailleurs
 9. Sports et loisirs
 10. Architectes et dessinateurs
 11. Les membres
 12. Explorations et excursions
 13. Sur les sites
 14. Les fouilles
 15. L'École aujourd'hui
- Projection vidéo

1. EFA 175
 2. Πρώτες εντυπώσεις
 3. Μεταφορές και επικοινωνίες
 4. Στην Αθήνα
 5. Επίσημες εκδηλώσεις
 6. Πόλεμοι
 7. Γεύματα
 8. Ενδυμασίες
 9. Αθλητισμός και ψυχαγωγία
 10. Αρχιτέκτονες και σχεδιαστές
 11. Τα μέλη
 12. Εξερευνήσεις και εξορμήσεις
 13. Στους αρχαιολογικούς χώρους
 14. Οι ανασκαφές
 15. Η Σχολή σήμερα
- Προβολή βίντεο

RUE DIDOTOU | ΟΔΟΣ ΔΙΔΟΤΟΥ

175 ANS DE L'EFA

